

var opført paa den. Da det saa viste sig for Ministeren, at de 205 000 Kr. til Ombygning af Skolen i Randers vilde blive 500 000 Kr., og at endvidere Barakker til midlertidig Brug under Ombygningen vilde koste 100 000 Kr., og at Staten endvidere, da der var Boligmangel i Randers, vilde blive nødt til at have Rektor boende et halvt eller et helt Aar paa Hotel med sin Familie, blev Ministeren betænkelig og fik Finansudvalget over at se paa det. Vi tiltraadte Ministerens Mening om, at de Bygninger, der var i Øjeblikket, ikke var tilfredsstillende. I Viborg blev vi vist ud til det Sted, Ministeren havde tænkt paa, Brostrøms Gartneri, hvor der var en Grund paa 6½ Tønde Land, som kunde faas for 8 000 Kr. pr. Tønde Land, foruden at man skulde betale Omkostningerne ved Flytningen af nogle Bygninger. I Randers vilde man stille en Grund til Raadighed, en Grund, som jeg fejlagtigt forleden Aften til det ærede Medlem Hr. Lundberg, da jeg troede, han talte om Viborg, sagde var 6½ Tønde Land, den var knapt 6, men altsaa over 5½ Tønde. Dette Besøg fra Finansudvalgets Side resulterede i, at den radikale Minister Keiser-Nielsen den 14. Januar 1919 fremsatte et Lovforslag om at bygge nye Statsskoler i Viborg og i Randers paa de Grunde, jeg har nævnt. I Lovforslaget var Byggesummen angivet til 665 000 Kr. før Krigen, men svarende til en Nutidspris pr. 2. Januar 1919 paa 1 480 000 Kr. Det var altsaa den første Begyndelse — jeg haaber, den højtærede Finansminister nøje følger med, nu faar De efterhaanden at vide, hvordan vi kommer til de Summer, der er gaaet med. Planen var udarbejdet af Professor Kampmann, en overordentlig dygtig Arkitekt, som ikke havde Ord for at være meget billig, men for at lave meget smukt Arbejde — rundt omkring i Jylland og for Resten ogsaa andre Steder ser man mange smukke Arbejder, som Arkitekt Kampmann er Fader til. Men jeg gentager, hvad jeg udtalte før, at den daværende radikale Minister var altsaa blevet advaret af sin egen Partifælle mod at tage en for dyr Arkitekt. Det gjorde han alligevel, han tog Kampmann, hvad jeg ikke skal bebrejde ham, da han er en dygtig Arkitekt, og han udarbejdede altsaa Planen. Med Lovforslaget fulgte en Plan til hver af Skolerne, saaledes at man klart kunde se, hvorledes det var Meningen at lægge Bygningerne — det ærede Medlem Hr. Lundberg var ikke den Gang Medlem af Rigsdagen, ellers vilde han ikke have kunnet sige, hvad han sagde forleden Dag, at Arkitekten bagefter havde

fundet paa at lægge Skolen hen paa en større Plads (*Lundberg*: Det sagde jeg ikke). Der kommer meget endnu! Da Ministeren fremsatte Lovforslaget, udtalte han, som nævnt, at Statsskolen i Viborg var ganske uforsvarlig og usømmelig, og i Randers var Skolelokalerne mørke og daarlige, og det skortede navnlig i høj Grad paa Plads. I de nye Skoler skulde der være Rektorbolig, Pedelbolig, Kedelhus o. s. v. samt de nødvendige Haver, en botanisk Have og en ret stor Sportsplads.

Det var altsaa alt sammen det, der blev foreslaaet i Lovforslaget. Ved første Behandling, den 24. Januar 1919, udtalte samtlige Ordførere sig anbefalende om Lovforslaget. Bl. a. udtalte det daværende Medlem Gerud Jensen sig paa Venstres Vegne. Han var klog nok til at sige, at der var forlangt 1 480 000 Kr., men tilføjede: „Vi er jo ikke ukendte med, at naar Staten bygger, bliver der Overskridelser“, og endvidere lidt sarkastisk: „Vi er nu vant til at regne med Millioner. Beløbet virker ikke afskrækkende, som for nogle Aar tilbage“. Det havde han jo Ret i, vi var blevet vant til at regne med Millioner som ret almindelige daglige Udgifter. Men han tilføjede, at det var aldeles nødvendigt, at der blev gjort noget, og anbefalede Lovforslaget. Socialdemokraternes Ordfører, Mortensen — ikke det ærede Medlem, der sidder her nu —, repræsenterede Randers, altsaa den samme By, som nu det ærede Medlem Hr. Lundberg repræsenterer. Og han sagde i Modsætning til, hvad det ærede Medlem Hr. Lundberg sagde forleden Dag, at han havde ikke det mindste at indvende imod Planen, den var fuldstændig tilfredsstillende, og den tiltalte ham i høj Grad. Baade de Radikale og de Konservative anbefalede ogsaa; jeg havde den Ære at anbefale paa mit Partis Vegne, da Ordføreren, Harboe, ikke kunde være til Stede. Ved anden Behandling var Socialdemokraten Mortensen Ordfører, og han anbefalede, at der yderligere skulde købes to Tønder Land i Viborg, saa at man i Stedet for 6½ Tønder Land fik 8½ Tønde Land. Det var blevet undersøgt i Udvalget, hvordan Prisen stillede sig, den vilde derefter blive noget nær en Krone pr. Kvadratalen for de 8½ Tønde Land, Flytningen af Bygningerne iberegnet. Jeg gjorde mig i Udvalget til Talsmand for, at man skulde passe paa, at den gamle Skoles Areal ikke kom ud i fri Handel, for at der ikke skulde blive opført Bygninger paa det, som ikke egnede sig til at staa ved Siden af Domkirken. Og Byraadet bød 150 000 Kr. med